

РЕШЕНИЕ

№ 1622

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЛЮДМИЛА Р. ЧАНДЪРОВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20241110200182 по описа за 2024 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на шести март две хиляди и двадесет и четвърта година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Л.Чандърова** като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 182** по описа за 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **Х. Д. И.** срещу Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-007023 от 21.04.2023 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 177, ал.3, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че не се налице процесуалните и материални предпоставки за издаване на НП, поради което иска наложеното административно наказание да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 30.03.2023 г. Т.А. – младши автоконтрольор в сектор ОПП-СДВР съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на същата дата нарушение по чл. 6, т.1 от ЗДвП в присъствие на нарушителя и на двама свидетели. Нарушителят подписал АУАН като посочил, че има възражения, без да ги конкретизира. Това не било сторено и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 21.04.2023г. Д.Д. – началник сектор в ОПП СДВР издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на контролните си правомощия съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП и в срока по чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието на АУАН и НП съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като нарушението е достатъчно ясно описано и съответно на дадената правна квалификация. По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

На 30.03.2023 г. около 09.11 ч. в жалбоподателят Х.И. управлявал товарен автомобил "МАН ТГХ", с рег. № ... и полуремарке „Кьогел СН 24“ с № ..., по път Е871 с посока на движение от с. Владая към кв. Княжево като преминал покрай и навлязъл в зоната на действие на пътен знак В18 – "забраняващ навлизане на МПС над 15 тона". Жалбоподателят бил спрял от служители на ОПП СДВР, като при извършена проверка било установено, че масата на товара на управляваното от него МПС възлизала на 22 тона, видно от представена кантарна бележка и фактура, при обща маса на МПС и товар – 37 тона.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на свидетеля Т.А. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. С оглед известните противоречия в практиката във връзка с тази разпоредба следва да се посочи, че според настоящия състав в случая не намира приложение т.7 на Постановление № 10/1973 г. Административнонаказателните разпоредби на ЗДвП са специални спрямо разпоредбите на ЗАНН (в частност чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 2 НПК), който съгласно

чл. 189, ал.14 ЗДвП се прилага субсидиарно замо за неуредените в ЗДвП въпроси. На второ място съгласно т. 7 от въпросното Постановление АУАН не може да има презумптивната доказателствена сила, тъй като липсва изрична разпоредба по този въпрос, каквато разпоредба обаче е приета впоследствие именно с новелата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП.

Събраните в настоящото производство доказателства не оборват констатациите в АУАН, напротив същите са последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. Въз основа на тях може да се направи несъмнен извод относно гореизложената фактическа обстановка като по арг. от чл. 305, ал. 2, изр. 3 от НПК не е необходимо по-детайлното им обсъждане. Следва да се посочи, че от свидетелските показания се установява по недвусмислен начин наличието на пътен знак, навлизането на управляваното от жалбоподателя МПС в района на действие на знака, както и параметрите на въпросното МПС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят Х. Д. И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 6, т.1 от ЗДвП.

С въпросната разпоредба се задължават участниците в движението да съобразяват своето поведение с пътните знаци и с пътната маркировка. Санкционната норма на чл. 177, ал. 3, т. 2 от ЗДвП предвижда, че се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред, навлиза след пътен знак, забраняващ навлизането на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос над означените.

В чл. 72 от Наредбата за сигнализацията на пътищата с пътни знаци е предвидено, че знак В18 "Забранено е влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по-голяма от означената" се използва за сигнализиране на пътен участък, в който движението на пътни превозни средства с маса над определените стойности застрашава целостта на пътното съоръжение или на пътната настилка.

По делото се установи от обективна страна, че жалбоподателят, като водач на товарен автомобил, е навлязъл в района на действие на пътен знак В18, с ограничение до 15 тона, като общата тежест на МПС с превозвания товар е възлизала на 37 тона, от които 22 тона - товар. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил от обективна страна вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

От субективна страна, деянието е извършено при форма на вина умисъл, тъй като нарушителят е осъзнавал, че управлява МПС с маса над 15 тона, както и че навлиза в района на действие на пътен знак В18, забраняващ навлизането на МПС с такава маса, но въпреки това го е сторил, като е искал именно това.

Административното наказание "глоба" е определено при спазване на принципите на чл. 27 от ЗАНН и е в минималния, предвиден в закона размер - 500 лева, поради което за съда е невъзможно да измени НП, като намали размера на наложеното на жалбоподателя наказание.

За така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по този закон е неприложима тази разпоредба на ЗАНН. В допълнение настоящото нарушение разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е правилно и

законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Въззиваемата страна е депозирала по делото писмени бележки, с които претендира разноси, но такива не следва да и се присъждат. Въпросните писмени бележки съдържат бланкетни аргументи и в тях по никакъв начин не е индивидуализиран предмета на настоящото дело – не са посочени НП, нарушител или описание на нарушението, поради което не може и да се направи извод, че бележките въобще касаят това дело. По тези съображения настоящият състав намира, че липсва защита по смисъла на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН и разноси не се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-007023 от 21.04.2023 г, издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на Х. Д. И. на основание чл. 177, ал.3, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____